

Баня Костенецъ; на 6 — при Сестримо; на 7 въ 9 часа стигна на гара Саранбей, отгдето обозътъ замина по обикновенъ пжтъ за гр. Сливенъ, а войниците се превозиха по желѣзница до сжщия градъ. На гара Чирпанъ, поради повреда на машината, полкътъ чака до 6 часа на 8 октомврий, а въ 16 часа сжщия день стигна въ гр. Сливенъ тържествено посрещнатъ и се разположи въ казармата на полка.

Споредъ протокола за примирието нашата войска трѣбваше да се прибере въ старитѣ отечествени граници. Частитѣ отъ 1-а, 6-а, 302-а и сборната дивизии, следъ като сложиха оржие, бѣха измамени отъ съглашенското командуване, което въпрѣки протокола почна да ги третира като пленници. Нашето правителство протестира и поиска връщането на всички заложници. На 16 ноемврий започна това връщане и отиваше много бавно, като продължи до края на 1919 год. Причина на това бѣ главнокомандущиятъ Солунската армия, който бѣ попадналъ подъ силното влияние на заобикалящитѣ го гърци.

На 4 октомврий съ Царски указъ бѣ обявена частична мобилизация на войската. Подъ знамената оставаха само четири последни набори (38-и, 39-и, 40-и и 41-и). Всички дивизии, съ изключение на 4-а, 8-а, 10-а и една конна дивизия, оставаха въ мирновременния си съставъ. Отъ мобилизиранитѣ дивизии: 4-а трѣбваше да замѣни окупационнитѣ войски въ Добруджа, а 8-а и 10-а — да се поставятъ на турската граница, тъй като Съглашението още воюваше съ Турция.

На 9 октомврий полкътъ се демобилизира. Всички войници до 37-и наборъ включително се уволниха. Останаха кадъръ на полка войниците отъ 38-и, 39-и, 40-и, 41-и и 42-и набори.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Бурята утихна. Чувовнитѣ подвизи на Сливенци преминаха въ историята на българската военна слава, въ приказкитѣ и пѣснитѣ на нашия народъ.

Ако Шипка е героиченъ образъ на нашето възраждане, ако Бунаръ-Хисаръ, Одринъ и Тутраканъ сж най-величавитѣ прояви на нашата бойна стихия, Каймакчаланъ ще остане безкрѣстната Голгота и вѣчниятъ символъ на българското войнишко себеотрицание предъ олтара на Родината.

Сливенци, бждете горди!

Вие бѣхте тамъ!

Легендарниятъ боенъ пжтъ отъ Чаталджа до Пелистеръ, отъ Солунъ до Исакача, изъ усойтъ на Шаръ, Пиринъ, Кожухъ и по сипейтъ на мъглявия Каймакчаланъ и кървавата вѣчна историческа следа, която оставихте съ върволицата си отъ образи на герои-великани, съ достоинство отреждатъ мѣстото ви при великитѣ българи — Ботйовъ, Левски, Бенковски и Хаджи Димитъръ.

Докато България притежава славни и храбри полкове, като 11-и пех. Сливенски на *Нейно Величество Царица Йоанна* полкъ и тѣхнитѣ истории, нѣма да загине, а ще бжде велика и страшна за своитѣ противници.
